

Drømme

Ukendt Kunstner

Drømme, de ta'r mig med
Men når jeg vågner fra drømmeland, er drømmen væk
Så før vi ta'r et skridt og farer vild
I paradys' mareridt
Ta' mig i hånden, vi flyver afsted
Over Indre Bys neonlys

Byen er begravet i beton og cement
Og når solen den står op, hopper folket i seng
Men når mørket falder på, og natten kommer igen
Så er vi ude, hvor shamanen holder ånderne gemt
Fordi en tolderbetjent, han kan få sokkerne vendt
Finde din sidste nol, selvom du holder det gemt
Men et godt argument, det kan få dommerne vendt
Så du ikk' sidder i en celle, til du' kold og dement
Det handler om, hvordan man så forholder sig selv
Så jeg stopper ikke, før hele mit hold er bekendt
Med at tælle deres mønter, til de folder deres penge
Høje ambitioner gør, vi ikke holder igen
Selv kongernes mænd, der slår rotter ihjel
Forøger deres profit og sælger stofferne selv
Så drøm videre, smil og vær glad
Fordi i morgen ku' være den første dag, du hviler i fred
Jeg mener

Drømme, de ta'r mig med
Men når jeg vågner fra drømmeland, er drømmen væk
Så før vi ta'r et skridt, farer vild
I paradys' mareridt
Ta' mig i hånden, vi flyver afsted
Over Indre Bys neonlys

Vil så gerne høre dem skrige, smide hænderne op
For når folk føler musikken, følger vennerne trop
Livet er en luder, og hun kender sin krop
Men jeg elsker hendes sushi, så jeg æder den råt
Spærret inde under fjendernes slot
Jeg' en hedning, men det hænder, at jeg selv er i chok
Når folk kryber til korset, for jeg vælger at stop'
Magiske bønner duer ikke, når man sender dem op
For politik er polemik, ja du kender det nok
Når en politiker går solo, så går vælgerne pop
De lyver, når de si'r, de tæller stemmerne op
Så jeg flyver sydpå ligesom ænder i flok
Vi sidder ikk' og venter på 'den fest går amok
Fordi livet det går hurtigt som en hest i gallop
Så drøm videre, smil og vær glad
Fordi i morgen ku' være den første dag, du hviler i fred
Jeg mener

Drømme, de ta'r mig med (De ta'r mig med)
Men når jeg vågner fra drømmeland (Drømmeland), er drømmen væk (Er drømmen væk)
Så før vi ta'r et skridt, farer vild (Og farer vild)
I paradys' (Drømme) mareridt
Ta' mig i hånden (Ta' mig), vi flyver afsted
Over Indre Bys neonlys

(Neonlys, neonlys, neonlys, neonlys, neonlys)

Fortæl mig, at det bare er et mareridt
Sig til mig, at det bare er en drøm
Fortæl mig, jeg ikke bare er en parasit
Men et faderløst barn, der snart bli'r berømt
Sig til mig, at det bare er et mareridt
Fortæl mig, at det bare er en drøm
Sig til mig, jeg ikk' bare er en parasit
Men et faderløst barn, der snart bli'r berømt

Jeg skriver mest om natten. På grund af roen, på grund af mørket, der ligesom læner sig ind mod ruden. Det er næsten lige før, ruden den knækker. Og ens stue er som en oplyst celle omgivet af mørke. Om natten, der drømmer man. Om natten kan man nogle gange ane nogle muligheder for noget andet. Om natten, der venter man på den næste dag, og hvad den kan bringe. Det er noget med forventning og anelser og det der med drømmene, der ligesom er undertrykte om dagen. Man føler sig mere magtfuld eller i besiddelse af evnen til at skabe noget. Man kan gå en tur på gaden, og der er ikke et menneske i flere kilometers omkreds. Byen ligger hen i en pause, den er skindød. Og man kan gå der på gaden og fornemme, hvordan den næste dag kunne være en helt ny dag, hvor verden kunne være helt forandret. Det er ligesom om, tiden står stille sent om natten

Hallo. Hallo?
Er du der?
Hans?
Hallo?
Oh, fuck man